

2014

ДЕРЖАВА І ПРАВО:
ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ І СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ

Міжнародна науково-практична
конференція
17 - 18 травня 2014 року

ДЕРЖАВА І ПРАВО: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ І СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ

м. Суми

УДК 34
ББК 67 я 43
Д 36

*Рекомендовано до друку вченою радою Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ,
протокол № 10 від 16 квітня 2014 року*

Редакційна колегія:

Лукаш С.С., доктор юридичних наук, доцент (голова редколегії);
Василенко В.А., кандидат філологічних наук, доцент;
Герашенко Т.Г., кандидат філософських наук, доцент;
Грובה В.П., доктор юридичних наук, доцент;
Демиденко Н.М., кандидат історичних наук;
Корогод Г.І., кандидат історичних наук, доцент;
Кравцова Т.М., доктор юридичних наук, професор;
Лук'яничіна О.А., кандидат економічних наук, доцент;
Панасюк О.В., кандидат юридичних наук, доцент;
Санич В.І., кандидат економічних наук, доцент

Д 36 Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку: Збірник матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції (17 – 18 травня 2014 року, м. Суми) / Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ. – Суми: Друкарський дім «ПАПІРУС», 2014. – 544 с.

Збірник містить тези доповідей учасників VII Міжнародної науково-практичної конференції «Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку» з проблем юриспруденції, економіки, філософії, історії, психології, лінгвістики, освіти, євроінтеграції на шляху розбудови державності України та зарубіжних країн.

УДК 34
ББК 67 я 43

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

*ректора Харківського національного університету
внутрішніх справ, доктора юридичних наук,
члена-кореспондента Національної академії правових наук України,
заслуженого юриста України
С. М. Гусирова*

Шановні учасники конференції!

Від імені Вченої ради, науково-педагогічного колективу Харківського національного університету внутрішніх справ та від себе особисто щиро вітаю вас із нагодою відкриття VII Міжнародної науково-практичної конференції «Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку».

Приємно констатувати, що творчі наукові зустрічі на шедрій Сумщині створюють традиційними.

Нині першочерговим завданням української науки є створення умов для підвищення рівня правової культури населення, активної й свідомої участі громадян у здійсненні реформ. Адже саме правова культура та правове виховання населення є соціальною гарантією дії верховенства правового закону в суспільстві.

На сучасному етапі Україна знаходиться в кардинально новій політичній, соціально-економічній і морально-етичній ситуації, основоположною ознакою якої є духовно-ідеологічна ідентифікованість. Тому особливо важлива роль сьогодні відводиться питанням удосконалення національного законодавства.

Переконаний, що правознавча наука стоїть в авангарді розвитку української освіти, просвітництва, затверджуючи при цьому нерозривний зв'язок між принципами права і етичними цінностями в житті суспільства.

Висловлюю побажання, що конференція буде для вас цікавою, а дискусія на секційних засіданнях сприятиме народженню нових думок та ідей.

Сподіваюся, що участь у цьому науковому зібранні стане для всіх учасників поштовхом до нових звершень.

Бажаю невпинного руху до нових вершин!

**ФОРМУВАННЯ ПРАВОВИХ, МОРАЛЬНИХ,
КУЛЬТУРНИХ ТА ЕТНІЧНИХ НОРМ НА КЛАСИЧНОМУ
ТА НЕКЛАСИЧНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ**

Розвиток та подальше існування суспільства багато в чому залежить від рівня виховання та освіченості громадян держави, від знання правових, моральних, культурних та етнічних норм. Все це сприяє регулюванню ставлення людей до природи та суспільства, вмінню застосовувати отримані знання та духовні цінності у повсякденному житті та професійній діяльності, відповідно до їх цілей та ідеалів. Рівень освіти населення та забезпечення можливостей його отримання виступають суттєвими базовими показниками розвитку суспільства. Тільки завдяки освіті стає можливим накопичення, наслідування та збереження наукових знань, культурних та духовних цінностей, моральних норм. Характер освіти та виховання в суспільстві визначається потребами та розвитком суспільного життя.

До надбань класичної системи освіти відносять: вироблення в учня ретроспективно-історичного погляду на предмет вивчення, дотримання послідовності, логічності мислення, забезпечення відносної повноти і надійності отриманих знань, збереження спадкоємності і відтворення культури, що мало сприяти високому рівню професіоналізму в різних сферах життя класичного суспільства. Це суспільство, спираючись на досвід, виробило нові цінності, нові орієнтири, які мали бути адекватними новим історичним умовам, і освіта повинна була донести їх до кожної людини у прийнятній, зрозумілій формі. Всі ці надбання формували вчителів – інтелектуальну та духовну еліту нації [1, 21].

Як ми бачимо, в класичний період розвитку освіти та виховання екологічна освіта, яку, звичайно, ніхто не виділяв окремо, на наш погляд, великою мірою збігалася з моральною освітою. Християнські моральні принципи-заборони: не вбий, не кради, не закладай лиха ближньому своєму – не лише стосувалися взаємин між людьми, а й передбачали своєрідні відносини між людиною та природою.

Але врешті – решт ситуація кардинально змінилася. Настав період, коли людина змушена була приймати особисті рішення і долати неминучі перешкоди. Тому екологічні знання почли

розвивалась через інші науки. Це були наукові надбання класичної освіти та виховання. Класична людина відрила для себе, що класична освіта та виховання, загальні істини у більшості випадків та у конкретних ситуаціях перестають спрацьовувати. Тоді, в цей період класична людина незалежно від свого бажання починає переходити на активні, неklasичні позиції, поступово перетворюючись у неklasичну людину.

Зазначимо, що радянський період розвитку освіти належить до неklasичного періоду. Звертають увагу на себе великі здобутки радянської влади – ліквідація неграмотності через лікнепи (пункти ліквідації неписьменності). Друге – це те, що освіта та виховання мали великий вплив на формування національної свідомості, оскільки розвиток освіти в Україні в 1918 – 30 роки був нерозривно пов'язаний із процесом українізації. Завдяки цим процесам українська мова набула статусу державної. Проте на II Всеукраїнському з'їзді працівників освіти стосовно українізації 20-х років було зазначено: «Головна ж суперечність полягала у тому, що влада і національна інтелігенція дивилися на цей процес по-різному і розраховували на різні його результати. Для влади важливо було створити привабливий імідж своєї політики і зміцнити позиції у регіоні, який змирився з більшовицьким пануванням лише після тривалої громадянської війни. А національна еліта вбачала в цьому курсі можливість повернення до національних джерел, а заодно і зміцнення українського суверенітету. Як тільки процеси українізації вийшли з-під контролю Москви, вона негайно повернулася до цілеспрямованого централізаторського курсу і посилила русифікаторську політику» [3]. Таким чином, надбання української освіти та виховання були підпорядковані тоталітарним директивам Москви. Всі знання здебільшого відповідали принципу використання природних ресурсів для потреб суспільства (вироблення матеріальних благ).

Тоталітарна система сформулювала таку систему освіти та виховання: – репресивну, яка поведінку учня регулювала школою певних оцінок, включно до покарання. Власини між учнем та вчителем були монологічними та інституціональними;

– дезінформативну, яка передбачала селективне ставлення до структури навчання, виховання та їхнього змісту. Практикувалося навмисне викривлення дійсності, що зумовлювалося пріоритетністю цінностей панівного соціально-політичного устрою, й нав'язування суспільству певної інформації як абсолютно істинного знання;

– дискримінаційну, згідно з якою порушувалися принципи соціальної справедливості щодо здобуття освіти як окремими громадянами, так і цілими етнічними групами або народами аж до цілковитої заборони (наприклад, вивчення чи навчання окремими національними мовами);

– ізоляціоністську, при якій суб'єкти освіти та виховання відсторонювалися від оволодіння набутками як національної, так і світової культури (наприклад, заборона вивчення деяких дисциплін – соціології, психології) [2, 151].

Як ми бачимо, в неklasичний період розвитку освіти та виховання екологічні знання не диференціювалися з предметних дисциплін, які викладалися. Навколишній світ сприймається в цей період як привід і засіб розвитку людини та суспільства, що в процесі викладання розглядається як об'єкт для людської діяльності та задоволення її потреб.

Література

1. Кізіма В. Ідея та принципи постнеklasичної освіти / В. Кізіма // Вища освіта України. – 2003. – № 2. – С. 20–30.
2. Крисаченко В. Реформа національної освіти України та викладання життєзнавства в контексті сучасного світового досвіду / В. Крисаченко // Формування екологічної культури учнів та студентів: 36 наук. пр. – К.: Інститут філософії НАН України, 1997. – С. 149–163.
3. Кушерець В. Система освіти в ноосферному вимірі / В. Кушерець // Вища освіта України. – 2003. – № 3. – С. 36–40.

Т.П. КОНОНЕНКО

Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ

ГРОМАДЯНСЬКЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВІЗ У ПРОЦЕСІ ТУРИСТСЬКО-КРАСЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах розбудови українського суспільства на засадах гуманізму, свободи, верховенства права і соціальної справедливості актуалізується необхідність виховання особистості, якій властиві відданість справі зміцнення державності, усвідомлення свого громадянського обов'язку, національних і загальнолюдських цінностей, активна громадянська позиція.

Провідним чинником, спроможним забезпечити становлення такої особистості, є громадянське виховання – процес, спрямований на

<i>Сергієнко Т.М.</i> Особливості юридичної термінології та її переклад з англійської мови на українську	350
<i>Скарлупіна Ю.А.</i> Some aspects of teaching French as a second foreign language	352
<i>Шестакова С.О.</i> Про важливість дотримання мовних норм під час укладання судового рішення	354
СЕКЦІЯ 10. Завдання юридичної освіти у сфері гуманітарного розвитку суспільства	
<i>Tanya Lervåg</i> Проблема виховання дітей з порушенням умовного розвитку	358
<i>Арцбашіца Т.Н.</i> «Славянское содружество» как форма социокультурного взаимодействия молодежи	361
<i>Барвінський А.О.</i> Формування наукової еліти як одна із нагальних проблем сучасної України	363
<i>Білоус Т.Л.</i> Педагогічно-психологічне дослідження знання майбутніх юристів про розвиток здорового способу життя	367
<i>Бугайчук К.Л.</i> Деякі питання проєктування дистанційного курсу	370
<i>Демиденко Н.М.</i> Концепція зображення жіночих образів у творах Тараса Шевченка	373
<i>Денисенко С.О.</i> Формування інформаційної інфраструктури бібліотек	376

<i>Ежова О.Н.</i> Подготовка сотрудников уголовно-исполнительной системы: психологический аспект	378
<i>Ежова Т.С.</i> Забезпечення прав дітей: юридичний та педагогічний підходи	384
<i>Клиш І.В.</i> Формування правових, моральних, культурних та етичних норм на класичному та некласичному етапі розвитку освіти	387
<i>Копоненко Т.П.</i> Громадянське виховання студентів ВНЗ у процесі туристсько - краєзнавчої діяльності	389
<i>Корнієнко Л.М.</i> Методичні аспекти організації тестового контролю знань студентів	391
<i>Кузінч О.О.</i> Якість освіти в сучасних трансформаційних умовах	394
<i>Лозова К.С.</i> Правове виховання учнів як основа становлення і розвитку правової держави	396
<i>Любимий В.А.</i> Освітня технологія «дебати» та її застосування в системі правової освіти	399
<i>Пішун С.Г.</i> Соціально-педагогічні особливості універсуму виховної системи вищих навчальних закладів МВС	401
<i>Соколова І.В.</i> Teaching english for students of law: challenges and perspectives	404